

РЕШЕНИЕ

№ 6145

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 26.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **606** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.206а-206 от Закона за митниците /ЗМ/вр.с чл.197ДОПК.

Образувано е по жалба на „РУНИ-07“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. П. Р., със седалище и адрес на управление [населено място], чрез адв. А. Т. - САК, срещу Решение № Р-570/12-445255 от 20.12.2022 г. на директора на Агенция „Митници“, с което се потвърждава Постановление № 37/02.11.2022 г. на директора на ТД Митница В.. Жалбата е входирана в ЦМУ на 16.01.2023г. с № 32-19126/16.01.2023г.

С определение № 6048/07.06.2023г.по адм.дело №4414/2023г. на ВАС делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия, като в определението е посочено, че липсват доказателства на коя дата актът е връчен на упълномощения представител на посочения в жалбата до директора на Агенция Митници адрес по см. на чл.18а, ал.8, предл. първо от АПК.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение, с което е повърдено постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Конкретно претендира, че в конкретния случай не е съставен Акт за установяване на административно нарушение, поради което жалбоподателя счита, че не са налице предпоставките за налагане на предварителните обезпечителни мерки, т.к. не е определено митническото задължение, за което са наложени. На следващо място навежда съждения за неуведомяване на дружеството за предприетите спрямо него действия, което не му е предоставило възможност за адекватна и пълноценна защита. Иска се от съда да отмени решението на директора на Агенция

"Митници", както и потвърденото с него Постановление

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по съображения, изложени в нея. Претендира присъждане на разноски и адвокатско възнаграждение.

Ответникът - Директорът на Агенция "Митници", представляван от юрк.М., оспорва жалбата, моли същата да бъде отхвърлена, неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че на 07.01.2021г. "РУНИ 07" ООД декларира на режим „допускане за свободно обращение“ стока "употребяван автомобил марка: „мазда“, 1441 кг. бруто и нето, държава на износ САЩ, деклариран произход JP с обща фактурна стойност 2420 U., при курс за 1 щатски долар - 1.60762 лв., условие на доставка CPR В.. Продавач на стоката е американското дружество EAUSA L., САЩ.

Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са приложени; документ за покупко-продажба от 22.10.2020г., фактура за терминални разходи, коносамент № NAM4047981 (с получател Българо руско търговско дружество“ АД като спедитор), уведомително писмо за реалния получател („Руни 07“ ООД), талон за превозното средство, документи за платени държавни вземания.

Стокa № 1 по горепосочената митническа декларация е описана както следва: „наим.лек автомобил употребяван, с повреди, мар:мазда мод:6 touring тип-sedan 4d бр.места:5 първ.рег:20170102 цвяг.червен раб.обем:2488 куб.см.мощност:125 kwдин двиг.по;неоткрит бензин шаси по:JMIGL1V50H1154357”, код по Т. [ЕГН], държава на износ САЩ,1441 кг. нето, декларирана митническа стойност в размер на 3890.44 лв., определена съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., а именно на база договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката ири продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Извършена е допълнителна проверка по линия на международното сътрудничество, на декларираната митническа стойност на стока № 1 по горепосочената митническа декларация.Получен е отговор от американските митнически власти.За внесеният автомобил са предоставени относими документи от страна на митническата администрация на САЩ, които са получени в ЦМУ С..Съгласно представената информация от американските власти ХТН[ЕИК]- NAM4047981 и ITN X20201027903257 декларираната в САЩ стойност за употребявания автомобил М. 6 е значително по-висока от декларираната при вноса в България. В коносамента за стоката е посочен същия износен документ - Е. references А. ITN № X202001027903257, предоставен от американските власти с посочена стойност на стоката в размер на 13200 щатски долара.

С писмо рег. №32-235764/14.07.2022г. (л.119) до „Руни 07“ ООД, [населено място] са изискани допълнителни документи, относими към външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

С писмо №32-272736 от 16.08.2022г. (л.121) управителят на дружеството, уведомява, че всички документи с които разполага са приложени към подадената митническа декларация, като сумата за закупуването на автомобила е платена в брой на дилър, участващ в търг за катастрофирали автомобили. Сделките били инцидентни и

случайни, поради което не разполагали с досиета. Посочва, че продажната цена е пазарната към момента на продажба.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки (запор) № 37 от 02.11.2022г. директорът на ТД Митница В. в Агенция Митници е постановил запор върху банковите сметки на „Руни – 07“ ООД, ЕИК[ЕИК], както и депозити, вложени вещи в трезори включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление в „Уникредит Булбанк“ АД, „Обединена българска банка“ АД, „Юробанк България“ АД и „Банка ДСК“ АД, до размера на 5545,65 лв.

Срещу него е подадена жалба до директора на Агенция "Митници", който с Решение № Р-570/32-445255/20.12.2022г. е оставил същата без уважение и е потвърдил Постановлението на директора на ТД Митница В.. В мотивите директорът на Агенция "Митници" е приел, че постановлението е правилно и законосъобразно, тъй като е налице обезпечителна нужда, мотивирана от високия размер на вземането.

По делото са приети като писмени доказателства, представените от органа с административната преписка, както и допълнително изискани от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.197, ал. 2 от ДОПК 7 – дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно чл. 168 от АПК съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност – наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; спазване на изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Настоящият съдебен състав при извършване на служебна проверка намира, че обжалваните актове са издадени от компетентен орган – от директора на териториалната дирекция, в района на която е установен размерът на подлежащото на обезпечаване митническо задължение или друго публично държавно вземане, съгласно правомощията му, определени в чл. 206б, ал.1 от ЗМ. Обжалваното решение на директора на Агенция „Митници“ е издадено от компетентен орган и в срока по чл. 206б, ал.2 от ЗМ. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна.

В случая, решението и потвърденото с него постановление са в противоречие с материални закон и не съответстват с целта на закона по следните съображения:

Обезпечаването на публични задължения се упражнява при условията на оперативна самостоятелност, поради което към него са относими общите принципи на гл. II от АПК, включително и принципа на съразмерност по чл. 6. Прилагането на общата уредба на АПК е допустимо при ограничителното препращане на чл. 206в от ЗМ към гл. XXIV от ДОПК. Щом в дискреционната власт на администрацията е както преценката за допускането на обезпечението, така и вида на обезпечителните мерки, то решението ѝ подлежи на контрол по критериите на чл. 6 от АПК. Освен това, компетентният орган дължи излагане на мотиви по въпроса защо счита, че плащането на публичните вземания ще бъде затруднено. В конкретния случай, както директорът на ТД Митница В., така и органът, издал решение № Р-570/32-445255/20.12.2022г. не са изложили конкретни съображения защо считат, че събирането на публичните

вземания ще бъде затруднено. Вместо това в актовете им е посочена бланкетната констатация, че събирането на вземанията ще бъде затруднено, поради високият им размер. Обеспечителната нужда обаче е винаги конкретен въпрос, който се преценява във всяко производство по налагане на обезпечителни мерки. За целта административният орган следва да прецени имущественото състояние на длъжника, наличието на други негови публични и частни задължения, неговата платежоспособност, обстоятелството дали той е изряден платец на други публични задължения и други относими към конкретния случай факти и да ги съпостави с размера на публичните задължения, във връзка с които е предвидено обезпечението. В конкретния случай това не е сторено. Не е допустимо съдът да допълва мотивите на административния орган, като извърши преценка на обезпечителната нужда, след като тя не е преценена от компетентните за това органи.

Действително, съдебната практика приема, че е допустимо и допълнително излагане на мотивите, включително от горестоящия административен орган, когато се произнася по жалба, подадена до него по административен ред. В случая обаче мотиви във връзка с наличието на обезпечителна нужда не са изложени нито от директора на митницата, нито от решаващия орган.

Липсата на мотиви пречат за защитата на страните в административното производство и е пречка за осъществяването на съдебен контрол. В конкретния случай съображенията на компетентния орган във връзка с обезпечителната нужда не могат да бъдат проверени, включително във връзка с необходимостта от преценка за спазване на принципа на съразмерност, залегнал в чл. 6 АПК - съдът не е в състояние да провери дали наложената обезпечителна мярка е необходима и пропорционална.

Съгласно чл. 206а, ал. 1 от ЗМ, когато плащането на митата и другите държавни вземания, събирани от митническите органи, не е обезпечено по реда на глава двадесет и четвърта, митническите органи могат да налагат обезпечителни мерки като заповед за движими вещи и вземания на длъжника, включително по сметки в банки; заповед върху стоки в оборот и възбрана върху недвижими имоти. Задължително условие за налагане на обезпечителна мярка по силата на чл. 206а, ал. 2 от ЗМ е наличието на обезпечителна нужда - невъзможност или затруднено събиране на митата и другите публични държавни вземания.

Следователно, съобразно разпоредбата на чл. 206а, ал. 2 от ЗМ обезпечителните мерки се налагат, когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митата и другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи. В тежест на административния орган е да докаже, че във всеки конкретен случай са били изпълнени условията по чл. 206а, ал. 2 от ЗМ, т.е. че без прилагането на мерките събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или затруднено. Обстоятелството дали без налагането на обезпечителни мерки събирането на публичните държавни вземания ще бъде невъзможно или ще се затрудни, е фактически въпрос, който подлежи на изследване и преценка от административния орган. Тази негова преценка обаче следва да почива на конкретни факти и данни и да бъде обоснована.

В случая, както бе посочено и по-горе, в процесното постановление не са изложени каквито и да било фактически обстоятелства, сочещи на невъзможност или затруднено събиране на вземането. Направена е единствено констатация, че вземането ще бъде затруднено, но без посочване на конкретни факти и обстоятелства, обосноваващи този извод. Същото е посочено и в Решението на директора на Агенция

"Митници"- обезпечителната нужда е мотивирана с високия размер на бъдещите вземания.

Обстоятелството, че при налагане на обезпечителните мерки директорът на ТД Митница В. действа при условията на оперативна самостоятелност не го освобождава от задължението да мотивира преценката си за наличие на обезпечителна нужда, както и избора на конкретната обезпечителна мярка. Такива мотиви са в още по-голяма степен дължими и с оглед характера на този вид обезпечителни мерки като предварителни, тоест като мерки, които се налагат за обезпечаване на едно бъдещо, невъзникнало вземане, както и на произтичащите от тях правни последици, свързани със засягане в значителна степен имуществените права на лицата.

Липсата на мотиви в случая лишава съда от възможност да установи дали Постановлението за налагане на обезпечителни мерки и Решението на директора на Агенция "Митници" съответстват на целта на закона, спазен ли е принципът за съразмерност по чл. 6 АПК, както и дали наложената обезпечителна мярка е била необходима и пропорционална. Това нарушение е особено съществено и е основание Постановлението за налагане на обезпечителните мерки да бъде отменено като незаконосъобразно, заедно с потвърждаващото го Решение на директора на Агенция "Митници".

Съдебният контрол върху оперативната самостоятелност е допустим на общо основание, доколкото оперативната самостоятелност следва да се упражнява въз основа на закона, в рамките, определени от закона и за постигане целта на закона. Нарушаването на което и да е от тези изисквания води до незаконосъобразност на административния акт, та макар и постановен в условията на оперативна самостоятелност.

Поради това като незаконосъобразно следва да бъде отменено както оспореното решение, така и потвърденото с него ПНОМ.

Предвид изхода от спора искането на ответника за присъждане на юрисконултско възнаграждение следва да бъде отхвърлено, а искането на процесуалния представител на жалбоподателя следва да бъде уважено до размера на платената държавна такса в размер на 50 лв. По отношение претенцията на жалбоподателя за разноски за адвокатско възнаграждение, съдът намира, че такива не следва да бъдат присъждани, тъй като по делото не са представени доказателства, че договореният хонорар в размер на 800 лева е бил платен. В представения договор за правна защита и съдействие е вписан начин на плащане по банков път (л.29), но такива доказателства не са представени.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, I-во отделение, 4 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „РУНИ-07“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. П. Р., Решение № Р-570/12-445255 от 20.12.2022 г. на директора на Агенция „Митници“ и потвърденото с него Постановление № 37/02.11.2022 г. на директора на ТД Митница В..

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на „РУНИ-07“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. П. Р., разноски по делото в размер на 50 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно, на основание чл.206б, ал.6 от ЗМ.

СЪДИЯ: